

Nina Obuljen Koržinek, Ministrica kulture i medija RH: „*Jako smo ponosni na ovaj nastup i izložbu koja već ima lijepi odjek u javnosti. Prisutnost Hrvatske na Bijenalu u Veneciji uvijek je prilika je promociju hrvatske kreativnosti, a ono što je posebno na ovogodišnjem arhitektonskom bijenalu je promišljanje trenutka u kojem živimo. Kuratorski i autorski tim sa suradnicima izvrsno je odgovorio na postavljenu temu bijenala. Mi smo generacija koja je spoznala da ovako dalje ne ide i da moramo preokrenuti trendove kako bismo osigurali budućnost za generacije koje dolaze iza nas.*”

Mia Roth, povjerenica hrvatskog nastupa i članica autorskog tima paviljona: “*Odgovarajući na tematski okvir “Laboratory of the Future” kojeg je postavila arhitektica Lesley Lokko, kustosica ovogodišnjeg bijenala, i u fizičkom i u diskurzivnom obliku izlažemo segmente kontinuiranog interdisciplinarnog procesa. Interpretirali smo njezinu temu kao poziv na novi pristup prostoru i okolini, preispitujući kanone, granice i formalne jezike kojima govorimo. Naš paviljon istražuje odnose onoga što dolazi od prirode i onoga što proizvodi kultura, te kako se te granice zamućuju. Kao ishodište uzeli smo Lonjsko polje kao primjer sustava osjetljive ravnoteže koje prolazi kroz radikalne promjene tijekom godine. Ljudi su se tim promjenama prilagodili kroz vrijeme ne radeći protiv fluksa, već sinkrono s njim. To predstavlja lekciju iz otpornosti koju možemo uzeti za ishodište projektiranja suradnje u budućnosti – ljudi, žive i nežive prirode, tehnologije... Uz to, naš projekt postavlja pitanje kako prostor utjelovljuje takve simbioze, kakva okolina je u funkciji razumijevanja tih fenomena ili iz njih proizlazi.*”

Tonči Čerina, povjerenik hrvatskog nastupa i član autorskog tima paviljona: “*Paviljon je dvostruko prisutan – kroz fizičku instalaciju u Arsenalima i kroz seriju radionica, razgovora i tekstova koji se razvijaju tijekom trajanja bijenala na različitim lokacijama. Naša prostorna instalacija u Veneciji sadrži fizičke i nefizičke segmente koji simpliraju i parafraziraju poznato, oslanjaju se na elementarno prepoznavanje temeljeno na kolektivnim memorijama. Oblik kojeg formiraju stotine drvenih letvica jasena, vrste koja je domaća u Lonjskom polju, lebdi unutar pravilnog rastera stupova. Međuovisni su, strukturno se podržavaju. Ne predstavljaju ilustraciju konkretnog ili mimikriju, već postoje na granici poznatog i podsvjesno prepoznatljivog, izazivaju želju za otkrivanjem. Paviljon djeluje kao uređaj koji nakratko mijenja perspektivu neposrednog okoliša, utjelovljenje teme koju ćemo prije razumjeti tijelom u prostoru samog paviljona nego kroz napisanu statistiku.*”

Luka Fatović, član autorskog tima: “*Vertikalni konstruktivni elementi formiraju pravilni raster čeličnih stupova i pridržavaju strukturu volumena koja istovremeno ukružuje raster. Čelična struktura isprepletana drvenim letvicama levitira u prostoru. S njom je definiran prostor zaustavljanja, okupljanja, promatranja i slušanja - u volumen je ugrađen zvuk, projekcija i svjetlo. Donja zona čeličnih stupova namjerno nije obrađena, njihova korozija povezuje poplave Venecije i Lonjskog polja. Pojedini elementi proizvedeni u Hrvatskoj dopremljeni su u Italiju u segmentima i sastavljeni na licu mjesta. Izvedba u Veneciji je logistički pothvat kojeg treba precizno isplanirati, a jednostavna montaža i demontaža omogućuju i ponovno sastavljanje paviljona u Hrvatskoj. Želja da se nijedan element nakon izložbe ne baci uvjetovala je sve korake izvedbe.*”

Ivica Mitrović, kustos diskurzivnog programa i član autorskog tima paviljona: “*Diskurzivni program bavi se promišljanjem uloge obrazovanja u području arhitekture i dizajna u vremenima koja dolaze, propitujući kako ove discipline mogu pokrenuti promjene prema*

drugačijima budućnostima. Program se sastoji od sedam događanja koja će se održavati kroz ovu godinu, paralelno s trajanjem Bijenala, na kojima očekujemo sudjelovanje više od 200 internacionalnih particijanata. Programom smo željeli izmjestiti aktivnosti iz samog paviljona i staviti ih u međunarodni kontekst. Započeli smo radionicom na Politecnico u Milana u veljači, a nastavili s ovim razgovorom na otvaranju gdje su nam gosti bili istaknuti edukatori, Harriet Harris s Pratt Instituta u New Yorku, James Auger sa sveučilišta ENS Paris Saclay i Martin Ávilas akademija Konstfack u Stockholmu. Tijekom trajanja biennala nas očekuju međunarodne radionice u Ljubljani, Lonjskom polju, Motovunu i Splitu te završna prezentacija ponovo ovdje u paviljonu pred kraj ovogodišnjeg Bijenala, kada ćemo prezentirati knjigu koja će uključiti sadržaje nastale kroz ove aktivnosti i, nadamo se, biti prilog novim obrazovnim programima u području dizajna i arhitekture okrenutim prema promjeni.”

Vedran Kasap i Ozana Ursić, autori produkt dizajnerskih elemenata paviljona i članovi autorskog tima: *“Dizajn objekata smještenih u paviljon interpretira stvaralačko iskustvo i tradicionalne zanatske vještine. Karakterizira ga racionalnost u korištenju resursa, dovitljivost u oblikovanju životnog i radnog prostora, alata i okoline. Reorganizaciju prostora posjetitelj može iskusiti kroz interakciju s višefunkcionalnim jedinicama namještaja formirajući nove oblike i funkcije spajanjem ili razdvajanjem prisutnih elemenata.”*

Niko Mihaljević, autor zvučnih kompozicija u paviljonu i vizualnog identiteta nastupa te član autorskog tima: *“Zvučna kompozicija koja se može čuti unutar paviljona bavi se odnosom tehnologije i prirode, odnosno, faune Lonjskog polja. Riječ je o oskudnoj, perkusivnoj trokanalnoj kompoziciji koja se sastoji od imaginarnog muzičkog dijaloga tri dokone rode. Glasanje karakteristično za ove ptice umjetno je rekreirano softverskom sintezom zvuka, a zvučni vokabular ptica proširen je i nadograđen korištenjem digitalnih alata. Rezultat je serija začudnih, zaigranih vinjeta koje balansiraju između organskog i artificijelnog. Vizualni identitet projekta “Same as it Ever Was” oslanja na meditativne, statične snimke polja na kojima su zatečene životinje u nesmetanoj interakciji s krajolikom, u svojoj svakodnevnoj usporenoj dinamici. Odabrani prizori ove koreografije prirode, provučeni kroz zemljane, smeđe tonove, reproduciraju se na svim programskim materijalima.”*